

Herrer, der have stillet Forslaget til en motiveret Dagsorden, for, at de ad Omveie skulde søge at slaae Rævningsreformen ihjel; men det er ganske vist, at der kan være dem, som kunde lade sig bevæge til at stemme for en saadan Dagsorden, ikke forbi de derved faae Udsigt til tillige at faae den civile Retspleie omformet, men fordi de derved faae Udsigt til at slippe for Reformen paa det criminelle Omraade. Til alle dem vil jeg da sige: Siig hellere Ederes Mening aabent, ærligt og ligefrem og lad den blive discuteret, end at gaae en Omvei, der i Virkeligheden vil give det Udsæende af, at I ere Venner af den Reform, som I ere blevne Modstandere af. — Det forekommer mig, at saafremt den ærede Forslagsstiller vilde lade den Opfordring, der er fremsat til ham af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds (Kimestad) om at tage sit Forslag tilbage, vilde det blive en nødvendig Conseqvent af en Tilfigelse fra hans Side deraf, at ogsaa de ærede Stillere af Forslaget til en motiveret Dagsorden toge dette tilbage. Seg nærer det Haab, at den Opfordring, som er bleven stillet, vil blive efterkommen af min ærede Ven for Maribo Amts 1ste Valgkreds, og jeg nærer det Haab, at i saa Fald tillige Stillerne af Dagsordenen vilde træde tilbage med deres Forslag. Skulde imidlertid dette Haab ikke gaae i Opfyldelse, maa jeg reservere det Fornødne med Hensyn til Stillelsen af et Endringsforslag til Dagsordenen. Det er ikke heldigt til et saadant Forslag, der skriftligt indgives under Forhandlingerne og strax stilles til Discussion, uden videre Overveelse at skulle stille Forslag enten om Endringer eller om deelt Afstemning eller andre saadanne formelle Punkter, og jeg vilde derfor gjerne, saa længe som muligt, afholde mig deraf; men dersom det skulde hsee, at Forslagsstillerne af Dagsordenen vilde fastholde denne, at de vilde tvinge den frem til endelig Afstemning, vilde jeg ansee det for nødvendigt, at der blev stillet et Endringsforslag dertil, et Endringsforslag, som det da vil være tidsnok til den Tid at formulere, men som skulde gaae ud paa at ubelade det andet Stykke af den motiverede Dagsorden og i den følgende Sætning at rette Ordene „begge disse Anliggendes“ paa en saadan Maade, at Sæt-

ningen kom til at svare til det da alene tilbageblivende første Stykke. Men, som sagt, jeg haaber ikke, det vil være nødvendigt at gjøre en saadan Entring til Dagsordenen; jeg haaber, at Estergivenhed fra den ene Side vil blive mødt med en tilsvarende Estergivenhed fra den anden Side, thi det er min Overbeviisning, at Folkethinget ikke for Dieblicket er sat istand til ved den Procedure, som er foregaaet for det, at udtale nogen Dom over det meget vigtige Spørgsmaal, hvorvidt de to Reformers staae i en saa inderlig Forbindelse med hinanden, et Spørgsmaal, som vi altid maae erindre, at vi faae et væsentligt Bidrag til Fortolkningen af ved Grundlovens § 74, der vel nævner begge disse Ting i een Paragraph, men dog nævner dem paa en saadan Maade, at der derved lægges to forskellige Principer til Grund. Hvorvidt det i det praktiske Liv kunde være hensigtsmæssigt desuagtet at lade de to Reformers stride frem jævnsides med hinanden, er et andet Spørgsmaal; jeg modsiger det ikke, men lader det staae hen.

H. Sage: Forinden jeg udtaler mig om min Stilling til selve det Forslag, jeg har indbragt, maa det være mig tilladt at sige et Par Ord om selve Dagsordenen. Jeg haaber ikke, at Nogen vil troe om mig, at jeg er Ministerformer; jeg haaber, at min hele Virksomhed i Rigsdagen maa overbevise Enhver om, at dette ikke er min Tilbøielighed, og at jeg ved at indbringe mit Lovforslag ikke, saaledes som jeg troer, det blev antydet igaar, har gjort Forsøg paa at fjerne Ministeren. Men jeg vil sige til ærede Medlemmer og til den ærede Minister, at man maaler dette Forslag med en anden Aen end alle de Forslag, som ellers ere fremkomne her i Thinget. Jeg behøver ikke at minde ærede Medlemmer fra forrige Sessjon om Loven om Frimenigheder. Her tales om Forarbejderne, hvor vare Forarbejderne til denne Lov? Jeg spørger ærede Medlemmer, der ere fremkomne med og have bragt i Udvalg Loven om Geistlighedens Lønning: Hvor er den Samvirken med Regjeringen, der dog ved denne Lov meer end ved nogen anden er nødvendig, den Samvirken, som man kræver ved dette Forslag? Og jeg vil tale til den